

[Alfred Jensen.]

under Modstandskampen med Fare for deres Liv erobrede og opbevarede Vaaben for at bruge dem i Kampen imod Fjenden, skal nu afløvere disse Vaaben.

Jeg ved ikke, hvilke Erfaringer man bygger paa, naar man beslutter sig til en saadan Optræden. Derimod ved jeg, at der er Lande, hvor man ikke er bange for at give Folk Vaaben med hjem efter udstaaet Militærtjeneste, i Schweiz f. Eks. viger man ikke tilbage herfor. Har man Erfaringer herfra der virker afskrækkende? Nej, det har man ikke. Man kan naturligvis tage Vaabnene fra Folket som her foreslaaet, men man kan ikke gøre Folket værgeløst. Jeg tror, det var Jens Busk, der sagde — det var i 80'erne: De har taget Bøsserne fra os, men vi har Svovlstikkerne! Hvad han dermed vilde sige, var, at man kan tage Vaabnene fra Folket, men værgeløst kan man ikke gøre det. Det har vi da ogsaa rigelig Erfaring for fra Besættelsestiden: Folket havde ingen Vaaben, men det skaffede sig dem selv.

Bør vi ikke nu, hvor vi diskuterer en Hjemmeværnsordning, netop holde os disse Erfaringer for Øje og udnytte dem paa en saadan Maade, at vi sætter Folket i Stand til hurtigst muligt at sætte nd, hvis det bliver nødvendigt? Man har ikke gjort det ved den her foreslaaede Hjemmeværnsordning, tværtimod har man vanskeliggjort det. Jeg tvivler ikke om, at det danske Folk, hvis det bliver nødvendigt, som under Besættelsen, vil vide at skaffe sig de nødvendige Vaaben, og jeg mener, at Regering og Rigsdag har en Pligt til at gøre Mulighederne herfor saa lette og saa lempelige som muligt.

Da vi ikke har kunnet vinde Gehør for vore Anskuelser, kan vi ikke medvirke til Gennemførelsen af dette Lovforslag.

Stareke: Jeg skal kun komme med nogle ganske faa Bemærkninger i Fortsættelse af det; jeg sagde under første Behandling. Som sagt er det saadan, at et Hjemmeværn almindeligt betragtes som udsprunget af, som en Fortsættelse af Frihedsbevægelsen, og derfor var det logisk og naturligt at bygge det paa Frivilligheden. Det var Frivilligheden, der var Frihedsbevægelsens Styrke, det var den, der gjorde, at Bevægelsen naaede til et Resultat, og det var den, der gjorde, at Bevægelsen fik Betydning for det

danske Folks Liv, Socialdemokratiet vurderer Friheden og Frivilligheden højt, men har det ejendommelige Syn paa Friheden, at den nødvendigvis maa være tvungen. Jeg synes, det er at ødelægge Tanken og Ideen i Hjemmeværnet, og i hvert Fald at bagbinde det, som var Kraften i Frihedsbevægelsen, at man væsentlig vil bygge Hjemmeværnet op paa Tvang.

Der er ikke under Udvalgsbehandlingen fremkommet særlig interessante Nyheder ud over, at der er et Par Ting i Betænkningen, som stærkt understreger Betydningen af det, som vi fra vor Side førte frem. Jeg skal tillade mig at henvise til Betænkningen Side 6 og Side 7, hvor der gives Oplysninger om Hjemmeværnenes Organisation, deres Opgaver og deres Omfang i Norge og Sverige. Der oplyses det, at det ligger saadan for det norske Hjemmeværn, at man havde regnet med 30 000 værnepligtige og ca. 40 000 frivillige Deltagere, men det viste sig, at Tilslutningen af frivillige blev større, saaledes at Hjemmeværnet nu bestaar af ca. 120 000 Mand, af hvilke ca. Halvdelen er frivillige og ca. Halvdelen pligtige Deltagere. Angaaende Hjemmeværnet i Sverige oplyses det paa Side 7, at det svenske Hjemmeværn er rekruteret paa Frivillighedens Grund. Ved sin Indtræden indgaar Hjemmeværnsmanden en Kontrakt, hvorved han binder sig til en vis aarlig Tjenestetid, og det er en naturlig Ting. Men det, som er det interessante for det svenske Hjemmeværns Vedkommende, er dette, at det rekruterer paa Frivillighedens Grund. Jeg kan derfor ikke se, at der er nogen Grund til for Danmark ikke at gøre det samme: at bygge paa Frivillighedens Grund.

Til dette kommer, at der i Betænkningen Side 12 findes et Bilag fra O.-Grupperne omfattende Akademisk Skytteforenings Hjemmeværnsafdeling, en lang Række andre Skytteforeninger og Københavns Amts Skyttelaugs Hjemmeværnsafdeling, og der gaar disse frivillige Korps meget stærkt imod at gøre Hjemmeværnet tvungent, og de understreger stærkt det betydningsfulde i Frivilligheden, at det netop er gennem Borgernes frivillige Indsats Hjemmeværnet faar Betydning, det er den, som vil give det Styrke. Særlig gaar disse forskellige Foreninger stærkt imod denne Blanding af Frivillighed og Tvang, som vil ødelægge Intensivi-